

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzomora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscov*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cultura rima amb espavilar-se

Les restriccions pressupostàries han afectat profundament el món de la cultura. I encara més, el món de la cultura en català. Durant els anys de bonança –en les darreres dues dècades– teatre, cinema i edició havien viscut moments de comoditat i expansió. Les ajudes genèriques, les subvencions específiques, tota mena de suports públics, han permès uns anys d'eufòria. Els efectes d'aquest coixí administratiu han estat ben positius. Hi ha una enorme quantitat d'iniciatives culturals solvents que no s'haurien pogut concretar mai en circumstàncies adverses. Des de l'obra completa de Joan Fuster fins al Teatre Nacional.

Però també és cert que la llei ha permès que s'haja escampat la trampa. Llibres que no s'haurien d'haver publicat mai, pel·lícules que ni tan sols van arribar a una sala d'exhibició, sales de teatre excessivament marginals, proliferació de capelletes de tots colors a l'empara del talonari públic... Era difícil destriar el gra de la palla i el procediment administratiu sovint en aquest país es defineix per la comoditat i la falta de rigor. Quan no obeeix estrictament a criteris d'amiguisme o de frontisme partidista.

Dit tot això, el titular d'aquest editorial hauria de ser més just. Si el cos de lletra permetera els matisos sempre necessaris, s'hauria de dir "Cultura rima (també) amb espavilar-se". En un context econòmic radicalment diferent, és necessari que artistes, editors i promotors culturals entenguin el seu treball d'una altra manera. Menys vinculada al pressupost públic. Perquè, agrade o no agrade –que a molts, interessats, no agrada–, la cultura catalana ha de ser una excepció necessària. Perquè la cultura és excepció a tot arreu i encara ho ha de ser en un cas, el nostre, en què l'autòctona conviu amb una altra que té tots els avantatges. Des del mercat fins al gran suport de l'estat. I on també intervé l'acció, interessada, del govern espanyol, que ha imposat un IVA que està destrossant molts sectors. I davant aquesta evidència l'actitud dels productors i els consumidors de cultura no pot ser la resignació.

Aplicar un impost universal al consum cultural del 21 per cent –el 8 per cent en el cas dels llibres– és condemnar a la desaparició moltíssimes activitats, moltíssimes expressions, que comporten un empobriment real del país. Que no es perpetra en cap altre estat del nostre entorn. I que, a més, la realitat demostra que és totalment contraproductiu, perquè al final la recaptació real acaba sent inferior.

Als nostres lectors

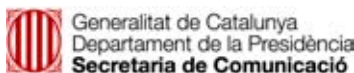
L'any Espriu / Estellés

Aquesta setmana dediquem un extens dossier a la celebració d'un any, el 2013, que homenatja dos dels nostres grans poetes de la postguerra: Vicent Andrés Estellés i Salvador Espriu. Per desgràcia, l'un i l'altre són, més aviat, "l'un o l'altre", perquè cada "any" per separat està tenint més impacte oficial en el territori d'on era originari cadascun. Per això, hem volgut unir-los en les nostres planes, que aprofundeixen en aspectes concrets –"íntims"– fins ara poc estudiats dels dos grans escriptors i que també detallen els actes

que s'encadenaran per mantenir-los com el que són: dos clàssics en el record permanent i necessari. Incloem també en el nostre número un especial amb les novetats editorials més destacables d'aquest Sant Jordi.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.